

Vstala je ter srčno stopila na grmado. Vsi so strmeli; menili so, da se bo zagovarjala, a ni se hotela. Že so hoteli užgati grmado, kar prijezdijo trije jezdec, ki so že oddaleč mahali z robci in klobuki.

„Počakajmo“, so dejali sodniki, „da vidimo, kake novice prinesó ti jezdec.“ Blagica je koj spoznala jezdece, bili so njeni bratje.

Vpili so že od daleč: „Nedolžna je, nedolžna!“ in ko so prijezdili, so povedali, da so bili zakleti in da je Blagica molčala, da bi jih rešila.

„Ljuba sestra“, rekli so Blagici, „baš sedaj so pretekla tri leta, odkar si molčala. Rešeni smo, in rešena si tudi ti.“

Vzeli so Blagico raz grmado, in vsi so se ji čudili ter jo slavili, da je bila tako stanovitna in da je tako zelo ljubila mater in brate.

Grof jo je vzel za ženo; poslali so po mater, ki je bila neizmerno vesela, ko je videla zopet svoje otroke, in obhajali so veselo gostijo.

Vsem se je prav dobro godilo, najbolje pa Blagici, ker grof je bil neizrečeno bogat in dajal ji je vsega, česar si je le želela. Tako je bila obilo poplačana za vse muke, ki jih je prestala, ker je mater in brate tako zelo ljubila; pa večni Bog, ki ji je dal že na tem svetu srečo in zdravje, jo je po smrti v nebesih gotovo tudi poplačal za njeno ljubezen.

LISTJE IN CVETJE.

Iz zaklada naših pregovorov.

20. Sova senici pravi glavana.

Ta pregovor se gostokrat sliši v življenju. Vzet je iz naravoslovja. Sova in senica sta si sicer kaj malo podobni in stojita precej narazen v učni knjigi: le glavi imata obe jako debeli. Ko bi bilo v tej razmerno veliki glavi tudi več z modrostjo napolnjenih možganov kakor v drugih glavah, bi to še ne bila tolika napaka, marveč še spoštljivo bi se opozarjalo na to posebnost, češ zato sta bolj glavati, ker sta tako zelo učeni. A skušnja priča nasprotno: senica je dovelj butalasta, sova je pa že prišla v pregovor zaradi neumnosti; če namreč vidimo kakega precej nerodnega in topega človeka, pravimo, da stoji in gleda, kakor „čuk“. — Pa tudi to je pri našem pregovoru le bolj postranska reč; poglavitno je to, da si upa grda sova, ki ima sama tako debelo bučo, senici očitati isto napako, češ, da je glavana, t. j. tica s predebelo glavo. — S tem pregovorčkom se torej lahko prav primerno ponagaja vsakemu, ki drugim očita napake in pregrehe, katere ima sam, morda še v večji meri. Čujte vzgled.

Šel je grbast človek zjutraj na vse zgodaj po cesti in srečal znanca, ki je bil na eno oko slep. Ta ga potiplje za grbo ter zbadljivo reče: „Kaj, tako zgodaj neseš v mlin?“ Oni mu pa položi prst na slepo oko in odgovori: „Čuda, da vidiš, ko si odprl še le eno okno!“

Rebus.

(Priobčil Mirko M.)

A f' k k k

(Odgonetka in rešitev in imena rešilcev v prih. listu.)

Uganika.

(Priobčil Mirko M.)

Zveseli te prvo rado
Ker prijetno krog duhti,
A nedolžno drugo mlado
Temu slično se ti zdí.
Združi zdaj oboje to,
Na celoti prvo bo.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h. — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76. v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržiš. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.